

GERGELY ISTVÁN

Békés, boldog karácsonyt!

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát”

Lk 2:14

Kedves testvéreim: a karácsonyi csendben és békességben, miközben be vagy kicsomagoljuk ajándékainkat, jertek emlékezzünk Isten legnagyobb ajándékára, aki által - a láthatókon kívül - sok-sok lelki áldást is nyertünk. Vele együtt Isten mindent nekünk ajándékozott.

HABÁN KERÁMIA – az anabaptista mesterek alkotásait is megszemléltek Budapesten az Iparművészeti Múzeumban az EBF konferencia résztvevői (tudósítás a 3. oldalon)
Fotó: Kovács József

Az advent eltelte után a karácsony (*incarnatio*) áldott fénye ragyogja be életünket. Testté lett az Isten, megszületett Megváltó Urunk, aki szívünknek nemcsak vendégként ünnepelt látogatója, hanem állandó lakója kíván maradni.

Mint minden évben, lelkünk most is legjobban a karácsonyi családi csendesség és békesség után vágyik. Sajnos, sokszor az ünnepi láz, a külsőségekben megnyilvánuló felszínesség, a reklámok és üzleti kínálatok csábításai megfosztanak bennünket a karácsony boldogító értékeitől. Ha valahogy mégis eszünkbe jut a szegényes istállóba meghúzódó szent család, lehajtott fejjel, megszégyenülve döbbenünk rá, hogy nem a fényűzésben, nem a sikerekben, nem is a hírnévben van az igazi békesség és boldogság. Olyan ajándékok ezek, melyeket Istentől, és nem emberektől kaphatunk. Karácsonykor Isten a legdrágábbat ajándékozta nekünk Fiában az Úr Jézus Krisztusban. Vele együtt sok áldást kaptunk, melyek karácsonykor hit által, szelíden és hangtalanul szállhatnak reánk, mint a szegényes kopárságot, de a csillogást is egyaránt belepó patyolattiszta, fehér hópelyhek.

Jézus Krisztus születése a dicsőséges Isten hozzánk való jó akaratának megnyilvánulása. A kimondhatatlan ajándék fénye ráragyog életünkre, s mint utazómellényben a foszforos csíkok, egyszer csak feltűnnek szemünk előtt azok a különleges áldások, melyeket Istentől nyertünk életünk, s ez év folyamán is. Egyéni és családi életünkből egyaránt sok kedves esemény jut ilyenkor eszünkbe. Családias légkörben jól esik Jézus történetébe a mi történetünket is beleolvasni. Születésünk, megtérésünk, a bűnbánat és bűnbocsánat kegyelme, győzelmeink a kísértések felett, mind-mind egy-egy virága a karácsonyi Csodafának, a Jessé törzsökének.

Jóakarattal volt hozzánk a kegyelmes Isten, és ez közösségi életünkben is sokféleképpen megnyilvánult. Méltatlanságunk ellenére Isten felettébb megáldott bennünket. Jó volt használni ebben az évben új énekeskönyvünket – az átdolgozott Hit Hangjait, (mintha nem tudnánk betelni vele). Felemelő volt látni a sok fehér ruhást egy-egy gyülekezetben (vagy a Szeretet lap oldalain), és jó volt együtt örülni több jubiláló gyülekezettel. Mindezek fölött Isten azt a különös kegyelmet is adta közösségünknek, hogy ebben az évben hét új imaház (ebből 3 roma, a KCA támogatásával) átadására és megnyitására is sor kerülhetett Szövetségünkben. Mindez nem a mi érdemünk és csupán azért valósulhattak meg, mert Isten, aki elküldte világunkba egyszülött Fiát, jóakarattal volt hozzánk. Legyen áldott Szent Neve!

Kedves testvéreim: a karácsonyi csendben és békességben, miközben be vagy kicsomagoljuk ajándékainkat, jertek emlékezzünk Isten legnagyobb ajándékára, aki által – a láthatókon kívül – sok-sok lelki áldást is nyertünk. Vele együtt Isten mindent nekünk ajándékozott. Mi sokkal többet kaptunk, mint az első karácsony éjjelén éneklő angyalok. Példájukat követve örömmel énekeljük mi is ezen a szent karácsonyon: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát”.

Az Úr 2007. évében így kívánok minden kedves olvasónak békés, boldog karácsonyt!

(A karácsonyi köszöntő írója a mihályfalvi gyülekezet lelkipásztora, és a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke.)

Kettős ünnep Hadadon: 100 éves jubileum és bemerítés

Az idén nyáron, augusztus 12-én a hadadi gyülekezet kettős ünnepélyt tartott: délelőtti ünnepeltük gyülekezetünk fennállásának 100 éves jubileumát, délután pedig bemerítésre került sor.

A jubileum mottója a 100. Zsoltár 5. verse volt: „Mert jó az Úr, örökévaló az ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége”.

Meghívott lelkipásztorok: Gergely István szövetségünk elnöke, Bálint Pál Kolozsvárról, Fekete Csaba Hadadnásdról, Siegel György (volt hadadi lelkipásztor) Németországból, Módi Miklós és Fazakas György Szilágyszentkirályról, Mészáros Árpád helybeli

református lelkész, Simon Adrián a hadadi pünkösdi gyülekezet lelkipásztora és id. Budai Lajos volt hadadi lelkipásztor.

Reggel a nádasdi fűvőszencar fogadta a szép számban megjelent vendégeket, Balog Ferenc helybeli lelkipásztor köszöntötte az ünnepség résztvevőit. Áhítatra buzdítottak Bálint Pál, Fekete Csaba és Siegel György lelkipásztorok. Az ünnepi istentiszteleten Gergely István szövetségi elnök hirdette az ígét az 1Móz 12,6-8. és 22,8-17. igeversek alapján.

Ezt követően a gyülekezet krónikáját Balog Ferenc, Siegel György és id. Budai Lajos ismertette. 1907-ben egy Nagysze-

benben mesterséget tanuló ifjú megtért és tanulmányait befejezve hazajött. Balog István családjánál szállt meg, akik a hitét látva megtértek és az első nyilvános összejövetelt 1907 karácsonyán házuknál tartották meg. Hadad népe fogékonyak bizonyult az evangéliumra, így 1920-ban már 50 tagja volt a gyülekezetnek. A gyülekezet fénykorát 1950-ben érte el, amikor több mint 200 tagja volt.

A krónika ismertetése után a vendég lelkipásztorok köszöntötték gyülekezetünket Isten áldását kívánva reá. Nagy öröm volt számunkra, hogy a régi hadadi énekkar újra énekelhetett, és a falunkból elszármazott karmesterek szíve is örült, amikor újra levezényelhették az énekeket. Karmesterek voltak: Kulcsár György Németországból, Bánya Ferenc Nagybanáról, Varga Sándor Vajdahunyadról és Kulcsár János New-Yorkból.

Gyülekezetünket megajándékozta Siegel Jakab testvér Izráelből egy hét-ágú gyertyatartóval. A délelőtti együtlét közös ebéddel folytatódott.

A délutáni összejövetelen Bálint Pál lelkipásztor testvér hirdette az ígét, amikor három fehérhűs állt az Úr és a népes gyülekezet előtt: Végh Ruth, Balog Aliz és Balog Lehel.

(folytatás a 3. oldalon)

Magyarremete: a bihari missziókerület pásztorainak találkozója

Melegen ragyogtak be az őszi nap sugarai október 2-án a Belényesi Medencében fekvő Magyarremete községét. A falu lakossága nem sejtette mi történik, de a baptista gyülekezet utcájában gyülekező autók árulkodtak arról, hogy valami készül. Közösségi alkalomra gyűlt össze ugyanis a Nagyváradi Missziókerület lelkipásztori testvérisége. A találkozó célja az volt, hogy az Úr legyen Jesurún királya, mikor összegyűlnek a nép vezetői (5Móz 33,5).

Együtlétünk kezdetén Nagy István szalárdi lelkipásztor buzdított imára (Lk 7:1-10): „Csak szólj, és meggyógyul a szolgám”. Bátorító volt újból felismerni Jézus szavának gyógyító hatalmát és kérni, hogy Ő szóljon a mi személyes, családi és gyülekezeti életünkbe is. Szabad beszélgetés,

tanácskozás következett. Szó esett a szeptember 22-i Missziós Konferenciáról, ahol az Úr a szívekben ébredés utáni vágyat gyújtott és küldöttek elhatározták, hogy a hétfő és keddi napot a gyülekezetek megújulásáért való ima és böjt napnak hirdetik meg. Továbbá a gyülekezetek és körzeteik helyzetéről folyt a értekezlet, eljutván arra a következtetésre, hogy a missziókerület tartson régióként képzéseket a gyülekezetek szolgálattevőinek.

A találkozó kellemes emlékéhez hozzájárult a finom ebéd és az asztali közösség áldása is. Adjon az Úr további erőt és bölcsességet a szolgálathoz, hogy az előrehaladás nyilvánvalóvá legyen (1Tim 4:15).

Szabó László lp., Nagyváradi-Rogériusz

EBF tanácsülés Budapestén

Szeptember 26-29. között tartotta éves tanácsulását az Európai Baptista Federáció. A hely földrajzi fekvésének is köszönhetően – hisz Budapest Európa közepén van – az idén rekord számba menő résztvevő volt jelen a tanácskozáson. Az EBF körülbelül 800 ezer baptista hívőt fog össze 51 európai, eurázsiai és közel-keleti nemzeti szövetségből. A mi szövetségünket Gergely István elnök és Kovács József főtitkár képviselte.

A tanácsülés megnyitója szerda este az Iparművészeti Múzeumban volt, a Magyarországi Baptista Egyház szervezésében. Az istentisztelet után egy habán (anabaptista) kiállítást tekinthettünk meg.

A háromnapos tanácskozás és bemutatók, nagyon intenzívek voltak. A beszámolókból kiderült, hogy jóllehet komoly problémákkal is szembe kell nézniük, a federáció baptista szövetségei őszintén törekszenek arra, hogy az Urat szolgálják helyi körülményeik között. Többek között örömmel hallgattuk az European

Baptist Mission munkájáról szóló beszámolókat, amelyet 11 tagszövetség támogat az EBF-ből, köztük a mi szövetségünk is. Ez a missziószervezet 7 afrikai, 5 dél-amerikai országban és Portugáliában tevékenykedik. Lelkesítő volt hallani az EBF helyi missziós projektjéről (indigenous mission project), aminek keretében helyi missziómunkásokat, leginkább gyülekezetplántálókat finanszíroznak. A mi szövetségünkben is dolgozik már egy gyülekezetplántáló lelkipásztor, akit az EBF finanszíroz, és reményünk van arra, hogy egy újabb munkás álljon munkába segítségükkel.

A tanácskozások alatt tisztújításokra is sor került. Távozott az elnöki szolgálatból Helari Puu észt testvér, és helyette a horvát Toma Magda lett, aki mellesteg folyékonyan beszél románul. Aelnök választására is sor került Valeriu Ghilechi személyében, aki a Moldovai Köztársaság baptistáinak püspöke. Az EBF gyakorlata szerint a megválasztott

alelnök két év múlva aktív elnök lesz. Megindító volt még, amikor Denton Lotz, a Baptista Világszövetség főtitkára, tisztét letéve, elbúcsúzott az európai baptistáktól is. Denton Lotz jól ismert testvérünk, aki több évtizedes munkája idején sokat látogatta a közép-, és kelet-európai baptista szövetségeket. Látogatásai és igeszolgálatai nagy bátorítást jelentettek, az akkor, kommunista elnyomás alatt élő baptistáknak.

A tanácskozáson szóba került, hogy 2009-ben lesz 400 éve annak, hogy a baptista misszió megkezdődött a világon. Az Amsterdamban megalakult kicsi gyülekezet olyan kovász lett Isten országa számára, amiből mára a világon egy 100 milliós baptista közösség nőtt ki. Ennek méltó megünneplésére készülnek az európai baptisták. 2009-ben egy nagy ünnepet szentelnek Istennek Amsterdamban, hogy hálát adjanak kegyelmes szeretetért.

Dr. Kovács József, főtitkár

Hadadi jubileum és bemerítés (folyt. a 2. oldalról)

A bemerítést Balog Ferenc lelkipásztor végezte. Nagy öröm volt ez nemcsak a mennyben, de a gyülekezetben is. Isten áldása legyen az új tagokon és adjon nekik növekedést.

Kívánjuk, hogy a hallgatók közül is legyenek még olyanok, akik bátran követik az Úr Jézus parancsolatát úgy, ahogy ez a három ifjú tette.

Hálaadás a hegyen

Erős, hideg szelek fújtak szeptember 15-én, szombaton Solyomkövár hegyei fölött, elkergették a reggeli esőfelhőket és kiüldözték az álmoságot fáradt szemünkből. Délutánra már a nap is kisütött. Mintegy százötven-kétszáz bihari, szilágysági és kolozs megyei testvér jött fel a solyomkövári baptista táborba megtartott szabadtéri, hálaadó istentiszteletre. Az épülőfélben lévő tábor füves udvarán rendezkedett be a népes gyülekezet. A dicsőítés szolgálatát a sarmasági és ballai gyülekezetek összevont ének- és zenekara végezte. Hálaadásra Pardi Félix és Péter István testvérek buzdítottak, biztonságtevessel Boros Gyula és Bándi Sándor testvérek szolgáltak. Király Tibor a 111. Zsoltárból tanított, a hálás és a hálát nélkülöző életvitelről, a hálaadás módjáról, helyéről és hálaadásunk indítékairól beszélt. Gergely István testvérünk záróbeszéde és buzdítása alapjául a 107. Zsoltárt olvasta föl.

ifj. Elekes József

A szilágypéri misszióról

Szilágypér Szatmár megye egyik kis települése Tasnád és Érmihályfalva között helyezkedik el. Értesülésem szerint 40 évvel ezelőtt itt még élt egy pár baptista család. Ezek elköltözésével a baptista misszió is kihalt.

2004. telén egy fiatalember, azaz Erdei Sándor testvér szívében szomjúság támadt az Úr és az Ő igéje iránt, keresve az Urat, eljutott az érszalacsi gyülekezetbe. Mikor a tudomásomra jutott, a testvérek által elkértem a címét és az egyik testvérrel egy este elmentünk ebbe a faluba, és felkerestük a családot. Annak ellenére, hogy a felesége ellene volt ennek az útnak, nagy szeretettel fogadtak. Bizonyosságot tettem megtérésemről, amit örömmel fogadtak. Aztán imádkoztunk és mielőtt hazaindultunk volna azt mondtam: amennyiben készek befogadni a házukba, rendszeresen fogom látogatni őket. Nagy örömmel nyitottak ajtót az evangéliumnak.

2005-ben Erdei testvér bemelegedett. Ezt követően elkezdte látogatni egy fiatalasszony az összejövetelt és 2005-ben ez a testvérnő is bemelegedett. „Isten Igéje nincs bilincsbe verve”, tovább munkálkodott és újabb lelkeket mentett meg. Sokszori felhívás után igent mondott az Úrnak Erdei testvér felesége, akinél tartottuk az összejöveteleket, és 2007-ben ismét két testvérnő merített be. Jelenleg négy tagja van a kis gyülekezetnek, mindig újabb hallgatókkal áld meg bennünket az Úr.

A Budapesten élő Barbarics családot használta fel az Úr. Id. Barbarics Lajos testvér életében gyógyíthatatlan betegséget állapítottak meg az orvosok. Lajos testvér mindig szíven hordozta az erdélyi missziót, és igyekezett segíteni lelkiekben és anyagiakban egyaránt. Ahogy súlyosbodott betegsége, beszélgetett a családjával és abban egyeztek meg, hogy miután hazahívja az Úr, a család egy meghívón értesítse az ismerőseit, hogy virág és koszorú helyett tegyék oda annak az árát, amellyel egy imaházat vásárolhatunk Erdélyben. Sokan megértéssel fogadták, az összegyűlt pénzből megvásároltunk és átalakítottunk egy házat, amely az alábbi képen látható. Lajos testvér „még holta után is beszél”.

Ezúton szeretném megköszönni először is a Barbarics családnak és mindazoknak, akik adakoztak, hogy ez a tervünk megvalósuljon. Isten áldását kívánom mindazokra, akik jó szívvel adakoztak. Kérem testvéreimet, imádkozzanak ezért a misszióért, hogy a kis imaház megteljen megváltott lelkekkel.

Gál Győző lp., Mihályfalva

Antal Ferenc

ÜZENT AZ ISTEN

Amikor az idők végtelenjében
Beteljesedett az ígélet,
Betlehem felett kigyúltak a csillagok
S Isten üzent.

Üzent az Isten néma éjszakán,
Hogy elküldte a Csodálatost,
Üzent a pásztoroknak: „Ne féljete! Induljatok! Az üdvösség tietek már most.”
Üzent a bölcseknek: „Készüljete, Aranyat, tömjént és mirhát vigyete. Siessete! Az újszülött már vár titeket.”

Igaz, Kisgyermek még,
De álmát angyalok vigyázzák,
Kéblében dobban a szív,
Ereiben lüktet a vér,
Hogy három és fél évtized múlva,
Teérte, énért, elpattanjon az ér.
Az istáló jászlat,
Hol gyermekteste nyugalmat talált,
Barmok lehelete fűti,
Az égi kórus halk melódiája
A félelmet messze, messze űzi.

Üzent az Isten: „Örvendjete emberek,
Ébredj világ, Krisztus megszületett!
Dicsőség a mennyben, békesség a földön,
És jóakarát az embereknek.”

Tenéked,
Énnéked,
Minékünk, embereknek.

Vakok, sánták, betegek,
Örvendjete,

Isten üzent:
„Gyógyítótok megszületett.

Sötétben botorkálók, tévelygők,
Reménykedjete.”

Isten üzent:

„Világosságtok megszületett.

Ti, akiket a Sátán rabbilincse gyötör,
Higjete! ”

Isten üzent:

„Megváltótok megszületett.”

Köszönöm Uram, hogy születésed
Részemre élő üzenet,
Hogy bölcsőtől a sírig
Betlehemtől Golgotáig
Te vagy az élő szeretet.
Köszönöm, hogy ezt megértem,
Köszönöm, hogy ezt megéltem.

2004. november

Az engedelmesek karácsonya (Lk 2:1-20)

Mit jelent a karácsony ünnepe ma, vagy mit üzen a karácsony ünnepe annak, aki több mint kétezer évvel Jézus földre jövele után él? Már jóval az ünnep előtt megjelennek a reklámok a különböző karácsonyi vásárlási ajánlatokkal, a kirakatokat kidíszítik, minden csillog-villog a városokban, még a falvak utcáin is.

Jézus Krisztus születésekor valami sajátos jellemzője volt mindazok életének, akik szereplőkként megjelennek a Szentírás fentebb említett szakaszában, ez pedig az engedelmesség.

Az engedelmességet megtaláljuk először a nép életében. Érkezik a parancs a császártól, népszámlálást kell tartani, mindenki köteles elmenni saját városába. Nem volt ezt egyszerű vállalni, hisz az összeírás célja az volt, hogy hány adófizető létezik minden tartományban a Császár és a birodalma számára. Ez emlékeztette a zsidókat, hogy nem szabadok, idegen uralkodó uralkodik fölöttük. A kérdés ott volt a legtöbbször szívében, mikor érkezik a Messiás, a szabadító. De vállalták polgári kötelességüket. Engedelmesek voltak, és minket is erre int Istenünk ígéje.

Az engedelmességet megtaláljuk József életében is, aki magával viszi várandós feleségét a kötelező népszámlálásra (4.v.): *„Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Betlehemnek nevezetik”*. Józsefnek sem lehetett egyszerű engedelmeskedni ebben a helyzetben, tudva, hogy milyen állapotban van Mária, és bármikor megszülethet gyermekük. Az első gyermekük, aki felől angyal által szólt nekik a mindenható Isten. Ha jól belegondolunk Józsefnek volt mit megharcolnia, de a nehéz helyzetben helyesen dönt.

Engedelmes magatartást tanúsít a Szentírás szerint Mária is. Nem ért mindent, nem világos minden számára még, de aláveti magát a Mindenható akaratának, így válaszolva, Gábiel angyal által kapott üzenetre: (Lk 1,38)

„történjék velem a te beszéded szerint”. Most pedig a következő események is ezt az engedelmes magatartást támasztják alá (7.v.): *„megszülte, bepólyálta, jászolba fektette”*. Akkor is, ha nem ért mindent, ha még csak ott tart hogy „egyezteti” az eseményeket, engedelmeskedik. *„Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében egyeztette”* (19.v. Szent István Társulati Biblia Fordítás).

Egyik alkalommal egy egyszerű munkás ember elment egy bankigazgatóhoz munkát keresni, és azt állította, hogy akármilyen munkára kész egy tisztességes megélhetésért. A bankigazgató felfogadta és megmutatta az udvarban levő kőrakást, majd megkérte, hogy hordja át azokat az udvar másik végébe. A nap végén megfizette a munkást és a következő nap megkérte, most hordja vissza a kőrakást eredeti helyére. Ez így ment egy hétig majd a hét végén a bankigazgató ezt mondta a munkásnak: „Most már tudom hogy engedelmes ember vagy, és valóban mindent megteszel zúgolódás nélkül. Kevés ember vállalta volna azt, amit te megtettél, mátol nálam dolgozol”. ...Talán könnyű engedelmeskedni, ha értem, hogy miért, de kész vagyok-e az engedelmességre, amikor még nem egészen „tiszt a kép” előtttem?

A pásztorok életében is látható az engedelmes magatartás. Mennyei Atyánk őket választotta ki az emberek közül, hogy elsőként részesüljenek a csodálatos hírben, ugyanakkor feladatot is kaptak. Előbb viszont meg kellett győződnie személyesen. Az angyal üzenete ezt is tartalmazta: *„a jel pedig ez lesz számotokra”*, tehát jelt kell keresni, a meggyőződésre szükség van. De nem csak meghalották a jó hírt, hanem következett a feladat teljesítése is. A nagy öröm *„az egész nép öröme lesz”*, ezt el kellett mondani a népnek, hogy az örömben nekik is részük legyen. A pásztorok a küldésre ekképpen válaszoltak (17.v.): *„Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük*

meg”, majd az ige így értesít (17,18. v.): *„elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik”*. Engedelmesek voltak, elmentek az „éjszaka” ellenére, vállalták, hogy megteszik az utat, és viszik a jó hírt: *„Üdvözítő született”*. Így jutott a jó hír tovább – egészen hozzánk is, mivel volt engedelmesség valakiknek a szívében. Van-e az én szívemben is engedelmesség, hogy másokhoz is eljusson általam az örömhír?

De mindezekre nem is került volna sor, ha előbb Jézus Krisztus nem engedelmeskedett volna az Atyának (Fil 2:7-8): *„Hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult, megalázta magát, és engedelmeskedett”*. Ő tanúsított előbb engedelmességet és így lehetővé tette számunkra is ezt a magatartást, esélyt adott, hogy engedelmeskedhessünk az Atyának.

Jézus Krisztus születésének körülményei arra tanítanak bennünket, hogy legyünk engedelmesek. Megváltásunknak itt van a kezdete: Jézus Krisztusnak, az Atya iránti engedelmessége akkor teljeseedik ki, ha mi is, a magunk részéről engedelmességet tanúsítunk (Róm 5,19): *„Mert ahogyan az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmessége által is sokan lettek igazakká”*.

Csak az engedelmesek tapasztalják meg azt az örömet, amit a pásztorok is, ők látják meg az ígéret beteljesedését. A kitartás, és az Isten iránt tanúsított engedelmesség jellemzi-e az én életemet is? Mert az engedelmesség több az áldozatnál is.

Kedves olvasó kívánom, hogy ez a karácsony hozzon életedben is engedelmességet, odaszánást, kitartást és a pásztorok dicsőítése, magasztalása, öröme töltse be a te szívedet is!

Lelkipásztor-beiktatás Margittán

Szeptember 2-án, Margittán, a vendégek és a helybeliek által megtelt imaházban iktatták be Horváth Ferenc lelkipásztort.

Az ünnepély imaáhitatát Papp László lelkipásztor és Csáki Balázs szilágyerkedi diakónus vezette. Gergely István szövetségi elnök, ügyintéző lelkipásztor köszöntője után két igehirdetés hangzott el a helyi gyülekezet két korábbi lelkipásztorától. Bodor Sándor a Mk 16:19-20. alapján hangsúlyozta, hogy az Úr Jézus együtt munkálkodott a tanítványokkal és ma is ezt akarja tenni a lelkipásztorral és a gyülekezettel. „Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!” – intézte szavait a gyülekezethez, felhíva a figyelmet a szeretet és az imádság köteleire. Bándi Sándor egrespataki lelkipásztor nem kevesebbre, mint a „kígyótaposásra” szólított fel. Lk 10:16-20 verseit olvasva hangsúlyozta: „A kígyótaposás félelmetes, de magasztos, nagy feladat. Sokszor kitérünk a Kígyó elől, nem merjük felvállalni. Nehéz a Kígyót legyőzni, mert okos és ravasz, de Krisztustól kapott hatalommal lehetséges”.

„Az elmúlt évben két meghívót is kaptam. A második kézhezvétele után megértettem, hogy lépnem kell, mert az Úr ezt üzent: íme nyitott ajtót adtam eléd (Jel 3:8)” – mondotta bizonyágtételében Horváth Ferenc lelkipásztor, akiért a beiktató bizottság imádkozott. A bizottság nevében Kovács Gyula lp. köszöntötte a beiktatott pásztort és családját.

A köszöntések sorát Talpos Dorel alpolgármester folytatta, aki románul szólott, az utolsó mondatot magyarul olvasta, Isten áldását kérve a közösségre és lelkipásztorára.

Kovács József nagybányai lelkipásztor, mint a gyülekezet előző pásztora Nehémiás könyvéből olvasott és hangsúlyozta, hogy a lelkipásztori munkához hozzátartozik az építés is. Építeni kell az Úr népét és házáat, mert ma is vannak romok és repedések. „Legyél vizsgálódó ember. Tudd meglátni a bajokat, de a megoldást is. Ugyanakkor nevelj másokat is látásra” – ajánlotta a beiktatott lelkipásztornak. Egy kisebb angliai csoport is elkísérte Kovács testvért, és köszöntötték Horváth Ferencet.

Fazakas László református lelkész is köszöntött, majd Gál Bálint szilágyerkedi gyülekezetvezető meghatódva olvasta János apostol szavait: „Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek”. A szilágyerkedi gyülekezetből – Horváth Ferenc előző szolgálati helyéről – többen is résztvettek az ünnepi istentiszteleten. Az erkedi fiatalok igével és énekkel köszöntötték volt lelkipásztorukat, virágkosarat is átnyújtva az együtt eltöltött évek emlékére.

Középen Horváth Ferenc, a beiktató bizottság (balról-jobbra): Kovács József, Kovács Gyula, Bodor Sándor, Bándi Sándor és Gergely István.

Borzási Gyula helyi előjáró Mózes 5. könyvéből és Malakiás könyvéből vett igékkel köszöntötte és fogadta a gyülekezet nevében az új lelkipásztort: „A pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek Urának követője ő”.

A margittai evangéliumi gyülekezetek nevében Lucza Imre, a magyar pünkösdi gyülekezet lelkipásztora és Morvai Zoltán, a román baptista gyülekezet küldötte mondott köszöntőt. a szomszédos körzetek nevében Szabó András értarsai, Papp László berettyószéplaki lelkipásztor, illetve Gombos Miklós testvér az érszőlősi gyülekezetből szóltak köszöntő szavakat.

A beiktató istentisztelet végén Gergely István érmihályfalvai lelkipásztor Józsué 1:6 alapján azt kívánta a frissen beiktatott szolgátnak, hogy legyen bátor és erős az előtte álló szolgálat végzéséhez.

Ízletes és kielégítő ebédet követően délután folytatódott az ünnepség. Horváth Ferenc lelkipásztor székfoglaló igehirdetésében hangsúlyozta, hogy e szolgálatra Isten teszi alkalmassá (2Kor 3:6, 4:1-7).

Igét hirdettek még Papp László és Kovács Gyula lelkipásztorok, különböző szolgálatok hangzottak gazdagítva és emlékeztetéssé téve az ünnepélyt.

Margittai Hírnök

HIRDETÉSEK

Könyvrendelés interneten: magyar, román és angol nyelvű BIBLIÁK, képesbibliák, keresztyén könyvek, naptárak rendelhetők meg, kedvező áron, interneten keresztül, a következő weboldalon: www.biblii.net Molnár Áron, 540004 Targu Mures, Budai Nagy Antal 24 Tel. 0749-271566 E-mail: moltrans@yahoo.com

Köszönjük a ballai imaház támogatására küldött adományt a bályoki (200 lej) és a szamosújvári (200) gyülekezet részéről, valamint a szalárdi imaházépítésre a Szamosújvárról küldött 200 lejt. Az Úr áldjon meg minden kedves adakozót. **Kovács Gyula**, a szöv. gazd. alelnöke

Mucsi B. János HULLÓ CSILLAGOK c. kötetét, amely verseket és prózai írásokat tartalmaz a nemrég megalakult SZÜCS FAMILY baptista könyvkiadó jelentette meg. A könyv ára: 15 lej, és beszerezhető a kiadónál, Szűcs Tibor testvérnél, az alábbi telefonszámokon: 0743 106 777 (Szűcs Kató) 0359 800 825 (RDS) Szűcs tv. irodája, 0259 424 888 (Romtelecom) Szűcs cs. A szerző a temesvári gyülekezet tagja, írásai eddig főleg az Üdvözetben jelentek meg.

KELEK találkozó a magyarországi Gyulán

Kellemes érzés volt könnyen átjutni a határon, amit csak növelt vendégfogadó testvéreink figyelmes szeretete.

Újabb találkozónk (az ötödik) október 12-14. között volt Gyulán. Matúz József helybeli lelkipásztor testvér várt minket. Kiindulásként Kiss Tibor Péter lp., a Körösvidéki Baptista Egyházkerület elnöke köszöntött bennünket, majd Papp József nyugdíjas lp. buzdított imára a 2Thessz 3,1-5 alapján. Azt követően előadást tartott Dr. Almási Tibor lp. testvér, a BTA főigazgatója „Az újszövetségi hermeneutika haszna az igehirdetésben” címmel. Bőséges lehetőség nyílt fórumbeszélgetésre is. Javasolta, hogy neveljük gyülekezeteinket az eredményes, a szakszerű igehallgatásra. Számos újszövetségi kifejezés értelmét ponto-

sította, amivel az igezakaszok értelmezéséhez nyújtott jelentős segítséget.

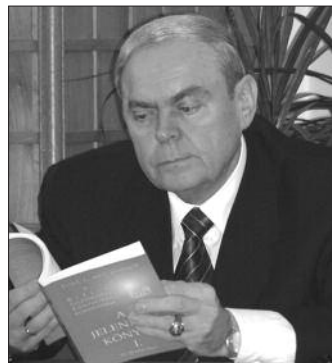
Péntek este a gyulai gyülekezet tagjaival együtt hallgattuk Papp Dezső lp. testvér lendületes igehirdetését Pál apostol tróászi szolgálatáról. A vendég lelkimunkások mindenike néhány perces hozzászólással állt elő. Közben a helyi énekkar tette még színesebbé az estét. Később nyílt a házigazdáinkkal gyakorolt testvéri közösség.

Másnap Beke László lp. (Törökszentmiklós) a 2Kir 2,9 valamint a Mt 6,34-et olvasta imádkozásunk előtt. Többek között buzdított Krisztusban maradásra, ugyanakkor haladásra korunkkal. Majd Dr. Almási Tibor testvér a bibliafordítás nyelvi kérdéseit taglalta. Kitért a látszólagos ellentmondások kérdésére is.

Megint kérte kérdéseink hangos megfogalmazását, véleményünk kimondását. Aztán gyors ritmusban folytatta előadását. Számomra kedves volt a Mt 11,12 értelmezése is: az Isten országa erővel terjeszti magát, az erőszakosok pedig hiába akarják feltartóztatni. Minden erdélyi lp. ajándékba kapta Dr. Almási Tibor testvértől az általa írt két kötetes könyvet a Jelenések könyvéről. Köszönjük szépen.

Szombat délután egy frissen renovált közeli kastélyt látogattunk meg, ami több kiállításnak is helyet adott. Engedélyt kaptunk, hogy a kápolnájában énekelhessünk. Így felejthetetlen élményként csendült fel a „Feltámadt Hős, ó dics Neked” című himnuszunk a lelkipásztorok férfikarának előadásában. Este

ifjúsági összejövetelen vettünk részt Gyulán, amikor a helyi dicsőítő csoport új énekeket adott elő, igével

Dr. Almási Tibor előadó

pedig Kovács Gyula lp. testvér, a Nagyváradi missziókerület elnöke szolgált.

Vasárnap a helyi gyülekezetek vendégei és igehirdetői voltunk. Én Méhkeréken részesültem a román testvérek figyelmében és vendégszeretetében. Jól esett látnom a padok könyvtartójába helyezett sok „Üdvözet”-et. Este ismét Gyulán találkoztunk, az arcok arról vallottak: jó volt együtt.

Vass Gergely lp., Arad

Akik hazamentek

Október 5-én kísértük utolsó útjára Déván **Jakab Jánost**. Testvérünk hosszabb ideig volt a román gyülekezetben is tag, majd a dévai magyar gyülekezet alapító tagja (1996), feleségével együtt, hűséges és szolgálatot végző testvér. Temetésére eljöttek a vajdahunyadi román baptista testvérek is a Biruința gyülekezetből (1980-tól évekig a Jakab család adott otthont ennek a gyülekezetnek, a saját házukban). A román és a magyar testvérek változó énekeivel és szolgálataival folyt a temetés. Igét hirdettek: Albert István Zsolt, a gyülekezet volt lelkipásztora, Marcoi Ioan lp. a vajdahunyadi Biruința gyülekezetből, Remus Groze lp. a Dévai Sfânta Treime baptista gyülekezetből (eljöttek sokan a tagok is). A temetőkerben Rusu Tomitei a Hunyad megyei baptista hitközség elnöke hirdette a feltámadás ígét. Isten vígasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és gyülekezetnek. **A.I.Zs.**

Székely Sára testvérnő hosszú földi életét befejezve az örök hazába költözött. Temetése július 12-én Szilágyssomlyón volt. Isten ígétét Gergely Pál lelkipásztor hirdette magyar és román nyelven is. Isten áldása legyen utódain, akikért sokat imádkozott. **Székényes Pál**

Pápai Károly testvért temettük szeptember 6-án Biharpüspökiben, aki 73 évet kapott az Úrtól. Többször műtét és rövid szenvedés után, amit türelemmel és békességgel hordozott, az Úr haza hívta az ő hűséges gyermekét. A temetésen szolgált Elekes József és Papp Dezső lp. Pápai testvérről sokat imádkozott a felesége, több mint negyven évet, a család és a gyülekezet. 2003. március 9-én döntött véglegesen Jézus Krisztus mellett, június 29-én merítkezett be és énekelte, „ha nincs is társam” örömmel, mert valóban egyedül volt fehér ruhában. A gyülekezetünk egy hűséges, imádkozó tagját vesztette el, aki a nemes harcot megharcolta, futását elvégezte, a hitet megtartotta. Az Úr vígasztalja a gyászolókat. **P.D.**

Nagyváradon, november 8-án, **Józsa Gyula** (élt 77 évet) ravatala előtt sorakozott fel a gyászoló család rokonokkal, részvétel nyilvánítókkal együtt. Isten üzenetét Ámós 4:12 és Zsid 9:27 igeversék alapján Megyesi József ny. lp. hirdette. A gyászistentisztelet keretében Molnár Miklós és Gergely András testvérek azért imádkoztak, hogy a Vigasztaló Szentlélek által valamennyien felkészülve jelenjünk meg Teremtő Urunk előtt, a Jézus Krisztus kegyelme által. **M.J.**

TEOLÓGIAI ÉRTESÍTŐ

Az adventi időszak általános forgatagában fontos, hogy időt szakítsunk az elcsendesedésre, a számvetésre. A mi Urunk megígérte, hogy velünk lesz a világ végezetéig, de parancsot is adott: **„Szeressétek egymást!”** Az erdélyi magyar baptista közösség tagjaiként feladatunk a közösségünk erősítése, szellemi gazdagítása, hogy az evangélium hirdetése hatékonyabb legyen. Ezt a célt igyekszik szolgálni Teológiánk is. Az alábbi írásokat olvasva gondoljunk Istenünk kegyelmére, amit a múltban közölt velünk egyénenként, de közösségként is; jóságára, amellyel ma hordoz, és munkával bíz meg minket; valamint ígéreteire, mikben bízva kiáltjuk egyenként, de mint közösség is: „Jövel, Urunk, Jézus!” – a szerkesztő: KISS LEHEL

Hírek • Október 1-én, a Nagyvárad Emanuel Egyetem tanévnyitó istentiszteletén Paul Negrut testvér hirdetett ígét az egyetem kápolnájában. A magyar tanévnyitónak a biharpüspöki imaház adott otthont október 7-én, amikor is a gyülekezet hálaadó istentiszteletet tartott. Az ünnepély igehirdetője Hubert Imre testvér, Teológiánk egyik tanára volt.

- A tanév első hetében, október 2-6 között ismét Floyd Parker tanított a Teológián. Ez alkalommal az istentisztelet történetével, teológiájával és módszereivel foglalkoztunk.

- A Teológia tanári gárdája négy fiatal lelkipásztorral gyarapodott: Borzási Pál a magyar történelmi egyházak történetét tanítja, Fazakas György héber

nyelvet, Püsök Dániel bibliai archeológiát, Sallai Jakab pedig ószövetségi bevezetőt.

- Az utolsó éves hallgatók számára nincs évközi legáció, a másodéveseket azonban beosztották különböző gyülekezetekbe: Dóczi Tibor a Nagyvárad-rogériuszi, Deák Zsolt a Nagyvárad-belvárosi gyülekezetben, Szabó Szilárd a biharpüspöki körzetben, Tencut Zoltán pedig a bihari körzetben szolgál.

- Október 16-26 között a Teológián tanított Cammid O. Arrendell a San-Antonio-i gyülekezetből. Testvérünk, aki sokáig szolgált tábori lelkésznek is, ma már túl van a nyolcvankettedik életén. Segítségével Pál apostol börtön-leveleit tanulmányoztuk.

Látogatás a budapesti Baptista Levéltárban

A nyári élmények között kiemelkedő az a néhány nap, amit a budapesti Baptista Levéltárban töltöttem szeptember 10. és 14. között. A Szövetség vezetőségében szolgáló testvérek javasolták ezt a látogatást, hogy a Nagyváradon található Erdélyi Magyar Baptista Levéltár gyarapítása és működtetése érdekében tapasztalatokat szerezzek. Zágoni Jenő testvér, a Baptista Levéltár vezetője fizikai gyengélkedései ellenére türelemmel és lelkesedéssel tanított. Foglalkoztunk a magyar baptistáknak a két világháború közötti életét, szerepvállalását bemutató két-kötetes mű szerkesztésének és kiadásának kérdéseivel is.

Örömmel számolhattam be arról, hogy az erdélyi Levéltár jelentőségét egyre többen felméri már. Egyes gyülekezetek felkérés nélkül is beküldik a különféle régi dokumentumokat, a jelen eseményeit rögzítő CD-ket, DVD-ket. A történelmi emlékszóban, ami egyben konfe-

renciaterem is, meghatódva néztem többek között Meyer Henrik sétatálcáját, dr. Somogyi Imre írógépét, Cserepka testvér emlékeztető tárogatóját. Nem ereklyék ezek, hanem egyszerű tárgyak, amiken keresztül mélyebb odaszánásra buzdít, és számonkér az Isten.

„Közösségünk javára válna – írta néhai Kiss László testvér az Üdv-üzenet 2001/1. számában – ha kedves testvéreink nem hagynák elkallódní vagy megsemmisülni az immár el- vagy hazaköltözött prédikátorok,

gyülekezeti előljárók, ének-, zenekarvezetők hagyatékait, valamint a gyülekezeti irattárakban, könyvtárakban, fiókokban szunnyadó visszaemlékezések, jegyzetek, jegyzőkönyvek, fényképek, ünnepi istentiszteletek és más alkalmi meghívók, aprónyomtatványok, régi naptárak sokaságát.”

A múlt értékeinek megőrzése, ápolása, és a jelen értékeinek felismerése, gyarapítása Istentől kapott drága feladatunk, hogy ezáltal is gazdagabb legyen a jövő. Nekünk olyan értékeink vannak, amiket nem emészt meg a rozsdá és a moly, de amiket ugyanakkor sárguló papírlapok, fényképek, korhadó tárgyak is hordoznak addig, amíg e múlandó világban szolgálunk.

Legyünk jó sáfárai a sokféle formában megnyilvánuló biztonságért!

A nagyvárad levéltár egy részlete

Csendeshét a Tátrában

Október 8-13 között csendeshetet tartottunk dékánunkkal, dr. Giorgiov Adrián testvérrel a mai Szlovákia területén található Felvidéken. Minden nap áldott beszélgetéseink, áhítataink, és felejthetetlen túrázásaink voltak a szinte leírhatatlan szépségű Alacsony- és Magas-Tátra hegységben.

Szálláshelyet egy vavrisói (Vavrisovo) baptista testvér erdei faházában kaptunk. Ebben a házban a '90-es évek elején James Irvine is megszállt, aki egyike volt azon keveseknek, akik lábukat a Holdra tehették. A hívő úrhajóst azért hívta meg a háztulajdonos édesapja (egy „régivágású”, kedves testvér) a kicsiny falucskába, Vavrisóba, hogy az bizonyoságot tegyen a hitetlen embereknek Isten hatalmáról. Szlovákiában még a kommunizmus után is sokan gondolják azt, hogy az istenhit csak a tanulatlan embereknek való.

Csütörtök este részt vettünk a vavrisói szlovák gyülekezet istentiszteletén. A vavrisói a legelső szlovák baptista gyülekezet. 1882-ben a közeli Liptószentmiklóson dolgozva tért meg az első alapítótag, aki kőművestársaitól hallotta meg az evangéliumot. 1890-ben építették fel a több, mint 100 férőhelyes imaházat, majd missziót kezdeményeztek a szom-

2000 méter magasan

széd faluban, Perbenyén (Pribylina). A megalakult gyülekezeteket sokáig Budapestről látogatták a missziómunkások. Ma Szlovákiában mindössze 1600 baptista él, de rendelkeznek saját táborral és teológiai intézettel is.

Élményt jelentett átutazni a hajdani Abaúj-Torna, Sáros, Szepes és Liptó vármegyéken: itt szinte mindenik településnek történelmi és irodalomtörténeti jelentősége van. A keskeny medencét egyik oldalról az Alacsony-, másiktól pedig a Magas Tátra fogja közre. Sikertől feljutunk a Chopok és a hozzá közel lévő Dumbier csúcsra is – mindkettő 2000 m fölött van.

Sorra meglátogattuk a Nagy Hincót, a Poprádi és a Csorba tavat, amik a

Magas-Tátra leghíresebb, legfestőibb tavai. A hatalmas csúcsok között, látványos vízesések mellett, káprázatos völgyekben járva ámultunk Atyánk határtalan bölcsességén és erején, amellyel mindezt megalkotta és fenntartja. A túrák között a legnagyobb kihívást, de egyben a legnagyobb élményt a Tengerszem (Rysy) csúcs megmászása jelentette. A csúcs a maga 2499 méterével Lengyelország legmagasabb pontja (a Szlovák-Lengyel határ a hegygerincen húzódik). A szédületes magasból több mint tíz, smaragdzöld, sötétkék gleccsertóra lehet látni.

Útban hazafelé megálltunk Kassán is, amelynek ősi dómjában márványszarkofág őrzi II. Rákóczi Ferenc fejedelem hamvait.

Szinte minden egyetem programjához tartozik, hogy diákjainak hosszabb-rövidebb tanulmányi utakat, kirándulásokat szervezzen. Teológiánk célkitűzései között hangsúlyos a hallgatók jellemformálódása, a közösség építése is. Ebben nyújtott segítséget a felvidéki csendeshét. E néhány napon egy lelki családként éltünk az erdei faházban: szolgáltunk egymás felé, és dicsőítettük mennyei Atyánkat.

Ezt igyekszünk tenni itt, Nagyváradon is, amíg együtt vagyunk a Teológián, és akkor is, amikor majd az intézmény falain kívül, egyen-egyenként kell majd helytállnunk a számunkra kirendelt területeken.

Negyedévesek szolgálata

Isten kegyelméből ismét elkezdtünk egy újabb tanévet. A tanulás mellett folyamatosan szolgálnak a teológia hallgatói azokban a gyülekezetekben, ahova szól az évközi legációjuk. Ez jelenleg a másodévesekre érvényes, hiszen oktatási rendszerünkben a negyedéveseknek már nincs kijelölve az évközi legáció helye, hanem ott szolgálnak, ahova hívják a testvérek, a gyülekezetek. Arra kérjük a gyülekezeteket, amelyek szeretnék a negyedéveseket hívni szolgálni egy-egy alkalommal, hogy jelezzék ezt a dékánnak is (tel. 0749-271864).

BEMERÍTÉSEK

Brassó – Hétfalú vidékén, valamint Brassóban termőre fordult a magvetés. Október 14-én három fehér ruhás tett vallást Krisztusba vetett hitéről a népes gyülekezet előtt. Sebestyén N. Icu, hívő szülők gyermekeként nőtt fel a brassói gyülekezetben, de mint a tékozló fiú, elhagyta az atyai házat. Isten kegyelme viszont rátalált, és visszahozta abba a közösségbe, ahol hívő édesapja (aki már a Úrhoz költözött) olyan sokat imádkozott érte. Jakab Irénke (Pürkerecről) bizonyágtételében elmondta, hogy hálás beteg lányáért, Ildikóért (mozgássérült és süketnéma), akin keresztül Isten utat készített számára a megtérésre. Kis Ottó meghívására 2005. nyarán a „Barnabás Házban” táborozhattak a „Reménység Csoporttal.” Ott a Táborban már eldőlt Irénke szívében, hogy Jézust fogja követni. Bizonyág-

tételéből az is kitűnt, hogy bánkodik életének eltékozolt évei miatt és sajnálja, hogy nem tette meg hamarabb ezt a lépést. Bátorította a „Reménység Csoport” többi tagjait is, hogy kövessék ők is Jézus Krisztust. Himesch Rózsika, aki úgyszintén a pürkerei kis gyülekezet tagja lett, a világból tért meg. Már több éve rendszeresen járt a gyülekezetbe. A

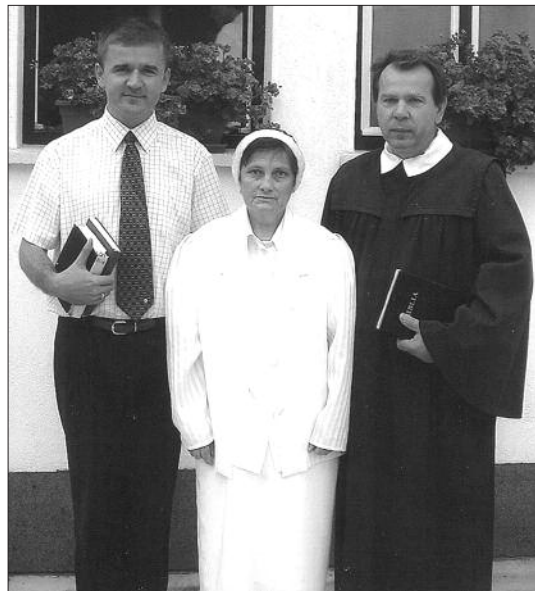
hallott ige megfogánva, a megtérés gyümölcsét teremte életében. Szíve vágya, hogy férje és gyermekei is megismerjék az Urat. Isten igéjét úgy délelőtt, mint délután Floyd Parker tv. hirdette, aki feleségével Bonnie Parkerrel négy napot töltött Hétfalu vidékén. A bemerítést Kis Ottó, Hétfalusi lp. végezte. A dicsőítés és imádat szolgálatát Mike József helyi lp. vezette, aki többek között egy új énekével is bátorította a fehér ruhásokat a kitartásra. A Hozsánna Kórus énekeinek hangjai szépítették és gazdagították az egész istentiszteletet. Mindenért Istené legyen a dicsőség. **Kis Ottó**

Diószeg – A diószegi gyülekezet augusztus második vasárnapján bemerítési istentiszteletet tartott. A bemerítettek névsora a következő (a fotón balról-jobbra): Varga Anita, Füzesi Hajnalka és ifj. Török Andor. Az ígét Szabó László Nagyvárad-rogéiuszi gyülekezet lelkipásztora hirdette, a bemerítést Papp Dezső ügykezelő pásztor végezte, az új tagokért Papp Dezső, Szabó László és Zsisku Lajos ny. lp. imádkozott. A diószegi énekkar szolgált Füzesi Csaba karvezető testvér vezetésével. **Zsisku Lajos**

Tenke – „Az Úr irgalma végtelen”, ezt bizonyítja az a tény, hogy október 7-én Tenkén három fehér ruhás vallotta meg Krisztusba vetett hitét. Ígét hirdetett Kovács Gyula lelkipásztor a Mt 28:16-20 alapján, a bemerítést Boros Gyula lp. végezte. Az istentiszteleten a szalontai énekkar szolgált. Isten áldja meg az új tagokat és a hallgatókat egyaránt. A fehér ruhások: Hegedűs Mónika (baloldalt, Mezőbaj), Ábrahám Éva (Tenke), Korponai Erzsébet (Mezőbaj). **Csette Gyöngyi**

Szilágysomlyó – Augusztus 26-án Horváth Katalin megpecsételte Krisztusba vetett hitét a bemerítés által. Ez alkalommal egyedül volt fehér ruhában, de az öröm mindannyiunk szívében nagy volt. Vendég igehirdetőnk Mike Sámuel testvér volt, a kecskeméti gyülekezet lelkipásztora. **Szekevényes Pál**

A Szeretet egyik korábbi számából értesültek már az olvasók arról a munkáról, amely a Károli Biblia revideálásán történik.

Sokan érdeklődtek a munka haladásáról és biztosan sokan imádkoztak is érte. Nos, örömmel adjuk közre a jó hírt, hogy megjelent az újonnan revideált Károli fordítású Újszövetség!

Legyen Isten áldása ezen Újszövetség minden olvasóján!

Gergely István és Giorgiov Adrián

Az Újszövetség ára 19 Ron

új énekeskönyvünkhöz hasonló
kék bőrkötésben, ezüstözött széllel,
és beszerezhető az ITM Kiadónál.

Cím: Str. Albacului nr. 12.

Oradea 410080

Tel.: 0259-419950

Baptifon: 0749-271870

E-mail: itm@rdsor.ro

A Károli Biblia újabb revíziója

Károli Gáspár, miután feleségét és gyermekeit a pestisjárvány idején elvesztette, hozzákezdett a Biblia lefordításához. Alig három éves megfeszített munka után 1590-ben megszületik a Vizsolyi Biblia, és elindul Isten igéjének, a magyarnyelvű Szentírásnak szíveket hódító útja.

Az első kiadás nyomdahiábái, helyesírási hibái, fordítási egyenetlenségei mind-mind igényelték az újabb revíziót, a későbbi évszázadok nyelvi változásai pedig egyenesen elengedhetetlenné tették azt. Ennek a többszöri revízióknak végső eredményeként – mint tudjuk – 1970-ben nem egy újonnan revideált Károli született, hanem egy modern fordítás, az ún. Protestáns új fordítás.

A Károli Biblia szerepe a magyar nyelv ápolásában egyedülálló. Nincs még egy könyv, amely nagyobb hatást gyakorolt volna a magyar nyelvre.

Több mint 30 évvel a Protestáns új fordítás megjelenése után is megőrizte ezt a szerepét a magyar irodalom művelői között. Íróink, költőink számára, ha Biblia, akkor Károli, ha bibliai idézet, akkor Károli idézet.

Magyar múltunk legértékesebb kincseinek átmentése, jelen esetben a Károli Bibliának a jövő nemzedékei számára való megőrzése a mi generációnk feladata. Úgy gondolom, hogy egy újonnan revideált Károlival ma még folyamatossá tudnánk tenni a Károli Biblia nemzetre gyakorolt hatását, de húsz év múlva már késő lenne. Ma még tömegek olvassák, húsz év múlva talán csak egy elenyésző kisebbség. De ha a mai nyelv követelményeinek megfelelő lenne az „öreg Károli” szövege, akkor olvasottsága és a nemzetre gyakorolt hatása megmaradna.

A Protestáns Média Alapítvány célkitűzése a Biblia üzenetének terjesztése a média teljes eszköztárával a Kárpát medencében élő magyar nyelven beszélő emberek számára. Ennek megfelelően, az elektronikus média területén végzett tevékenysége mellett, a Biblia tanulmányozásához elengedhetetlenül szükséges alpmunkaként immár 12 éve megjelentette, ill. újra kiadta Baranyi József Konkordancia a Károli Bibliához munkáját, majd a Magyarázatos Károli Bibliát, ez alkalommal pedig, a Károli Biblia újonnan revideált szövegének újszövetségi próbakiadásával jelentkezik.

Károli Gáspár fordításának újonnan revideált kiadása az 1908-ban megjelent ún. revideált kiadás alapján készült, a korábbi kiadások figyelembe vételével. Ez utóbbi tevékenység hangsúlyos voltát jelzi, hogy a korábbi kiadá-

sokkal való versről-versre történő összevetés nyolc ember nyolc hónapos tartó munkája volt. Ezt követte a különböző szakbizottságok egyeztetett munkája, amely az Újszövetség esetében több mint két évet vett igénybe. Ennek során figyelembe vettük az íráskutatás újabb eredményeit, valamint a nemzetközileg is elfogadott fordítási megoldásokat.

A szöveghűség mellett alapvető célunk az ún. revideált kiadás archaizáló szövegének modernizálása volt, de igyekeztünk megőrizni és helyre állítani a Károli jelleget, azt, ami veretessé tette Károli Gáspár több mint négyszáz éves fordítását.

Jelen próbakiadásunk fenntartja annak lehetőségét, hogy a kiadóhoz beküldött észrevételeket véglegesített kiadásunkban figyelembe vegyük.

BARANYI JÓZSEF

Illusztrációk: a karácsonyi történet a régi...

...és a revideált „Károli”-ban.

Krisztus születése
2 És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeírattassék.
2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Siriában Czirénius volt a helytartó.
3. Mennek vala azért mindenek, hogy beírattassanak, kiki a maga városába.
4. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, * mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; * Ján. 7,42.
5. Hogy beírattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül, és várandós vala.

jára igazítsa!
80A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztaiban élt mind ama napig, amíg nyilvánosan föl nem lépett Izráelben.
Jézus születése
2 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész lakott földön összeírást tartsanak.
2Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirenus volt a helytartó.

13És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal együtt, akik Istent dicsérték, és ezt mondták:
14Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség, és az emberekhez jóakarati!
15Miután elmentek az angyalok tőlük a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr kijelentett nekünk.
16Elmentek hát nagy sietve, és megtalálták Máriát és Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket.

A Romániai Magyar Baptista Nőszövetség 5. Választói Kongresszusa

Kolozsváron, október 13-án tartottuk a Nőszövetség 5. választói Kongresszusát, aminek a logója a **Lk 10:42a** mondata volt:

„Egy a szükséges dolog“.
A gyűlésen 54 gyülekezetből 74 képviselő vett részt.

Bemelegítőként elénekeltünk néhány Istent dicsőítő éneket Kis Juhász Vilmos szamosújvári lp. orgonakíséretével. Ezután imára buzdítottak Bándi Erzsébet és Kis Juhász Annamária. Majd Vékás Erzsike, a Nőszövetség titkára ismertette a küldöttekkel az ülés napirendi pontját:

1. beszámoló: elnöki, pénztárosi, titkári, ezt követően hozzászólások,
2. az új vezetőségi tagok megválasztása
3. bizonyásgtételek
4. igei üzenet: Gergely István lp., az RMBSZ elnökének a részéről.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a napi programtervezetet.

Bálint Ibolya elnöki beszámolójában rövid visszatekintést tett az elmúlt négy évre, ami isteni mérce szerint ugyan nem nagy idő, de az embernek néha hosszúnak tűnik. Elmondta, volt amikor elgondolkozott azon, hogy milyen időket is élünk mi ma. Volt-e még a történelem során a miénkhez hasonló idő? Talán a Babel tornya építésének idején, vagy a szét-

szóratás idején? Ahhoz, hogy a helyes választ megkapjuk, az Igét kell tanulmányoznunk. Ezt tették az apostolok is, akik kutatták, hogy vajon milyen időre szól Isten kijelentése. Ha kinyitjuk a fülünket, Isten ma is szól hozzánk.

A Nőszövetség évente négy nagyobb összejövetelt szervezett:

- tavaszi Csendesnapok a Hargitán
- lelkipásztorhét augusztusban
- roma nők csendesnapja
- a női világimanap november első hétfőjén.

összeg ismertetése után közölte a pénz elosztásának módját és a kiadásokat.

Vékás Erzsike titkári beszámolójában elmondta, hogy átlagban gyülekezeteink összetételében a nők több mint 50 %-ot tesznek ki, ezért nem elhanyagolható a női munka. Megfigyelhető, hogy amelyik családban az édesanyának szoros kapcsolata van az Úrral, ott nagyobb a valószínűsége annak, hogy a gyermekek is követik az Urat. Mivel Erzsike az Európai Nőszövetség egyik vezetőségi tagja, beszámolt

Vékás Erzsike és Bálint Ibolya

Vékás Erzsike – titkár
Szilágyi Borbála – pénztáros
Borzási Márta
Kiss Jutka
Mike Adina
Ellenorok: Szász Erzsébet és Halász Irénke.

Ezután Gergely István, Bálint Pál és Szekrényes Pál

Elnöknőnk Malakiás gondolataival bátorított bennünket az imádkozásban való kitartásra. Ne hallgassunk azokra, akik azt mondják, „mi haszna” a női munkának. Tegyük próbára az Urat, imádkozzunk mind többet és figyeljük, milyen változás történik egyéni és közösségi életünkben.

Kiss Jutka pénztárosi beszámolóját a 2Kor 9:8,12 verseivel indította. A bevételi források és a begyűlt

nemzetközi kapcsolatainkról is.

A beszámoló után a közgyűlés felmentette szolgálatából a régi vezetőséget, majd Gergely István lp. vezetésével megválasztotta az új vezetőséget. 11 jelöltből titkos szavazással lett megválasztva az új vezetőség a következő négy évre, aminek tagjai: Bálint Ibolya – elnök
Budai Evódia – alelnök

lp-ok imádkoztak az új vezetőségért. Alapszabályzat módosításra is került. A 16. cikkely az alábbi szerint módosult: a közgyűlés akkor határozóképes, ha a nagyobb missziókerületeket öt-öt, míg a kisebbeket három-három körzet képviseli.

Befejezésül Gergely István lp. a Lk 10:38-42 alapján buzdította a nőtestvéreket a Jézussal való személyes kapcsolat fontosságára és erősítésére. Hangsúlyozta, hogy a Jézussal való beszélgetésnek, az ő hallgatásának elsőbbséget kell élveznie bármilyen szolgálattal szemben.

Végül a kolozsvári testvérnők vendégszeretetét élvezhettük, amit ezúton is szeretnénk megköszönni.

SZILÁGYI BORBÁLA

Jeruzsálem, Jeruzsálem...

„Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!”

„hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ...de ti nem akartátok!”

„te szépen épített város”

Azon a napon, amikor a Boing 737-es gépünk elrugaszkodott a kifutópályáról, az MR1 rádió bemondta, hogy 600 SKAD rakétát irányítottak Izraelre, amelyből 300-at Jeruzsálemre. Ezt a hírt az aznapi sajtó is megerősítette. Ez az információ azért volt izgalmas annak a 25 főnyi csoportnak, amelynek egyik tagja én voltam, mert a kijelölt végállomás Tel Aviv volt. Biztonsági okok miatt a jeruzsálemi reptér le van zárva. Jeruzsálem 90 km-re van Tel Avivtól, így tehát a leszállás után percek alatt busszal a Jeruzsálem Gold szálloda bejáratához érkeztünk.

Először jártam a Szentföldön, ezért fokozott figyelemmel mindent megvizsgálva rögzítettem. Minden kanyarnál, minden kőben, minden fában mohón kerestem a Biblia szavait. A dombok hullámzóan jöttek, amint a busz haladt, s láttam hogy a völgyekben szinte egyenes vonalakban markolnak egymásba. A „törpe” méretű olaj, füge, citrom, mandarin, narancs fák takarták az Isten teremtette Föld fehér kövekkel kirakott padlózatát. Júdea és Samária egyértelműen hasonlít egy elhagyatott kőbányához. S íme, miben nyilvánul meg Isten ígérete és hatalma, ilyen helyen van a „tejjel mézzel folyó föld” (2Móz 2,8).

A 122. Zsoltár alapján, 20 éve, minden szeptember második felében megrendezik azt a világkongresszust, amelynek célja: Imádkozzatok Jeruzsálem Békéjéért! Az idén is megszervezték nem kevés kockázattal, amelyen 150 ország 1250 képviselője vett részt. A kongresszusi terem reggel 9 órától este 10-ig működött. Ének és zenekari csoportok szolgálata, bizonyágtételek, videós beszámolók, igehirdetések tartalmazták a napi programot. A megnyitó nap estéjén Ehud Olmert miniszterelnök videón közvetített köszöntését fogadtuk, amelyben a következők hangzottak el: „Nagy megtiszteltetés számunkra az, hogy ezekben a napokban összefog a világnak nagy része imában azért, hogy béke legyen az olajfák alatt. Szükségünk van a ti imáitokra, hogy az izraeli kormány bölcsen oldja meg az ország igen kényes politikai kérdéseit. Meg nem szűnő feszültségek vannak országunkon belül és kívül. Jeruzsálem békéjétől függ a világ békéje...”. Erre a köszöntésre személyes jelenlétre készült a miniszterelnök, de „jobbnak látta ezt a megoldást”. Udvariasságból-e, vagy ismeret hiánya miatt, de arról nem szólt, hogy majd az egész világ összefog Jeruzsálem ellen.

Lenyűgöző volt a tömeg sokszínűsége és döbbenetek a bizonyágtételek. Például, egy ugandai hadvezér elmondta, hogy éveken át csak fronton volt, mikor polgárháború leverésért, mikor mint bérgyilkos, mikor az országot meg kellett védeni. S eljött egy nap, amikor egy Biblia került a kezébe, amelynek fedőlapjára ez volt írva: „Nyisd ki imával, olvasd

hittel, cselekedd örömmel”. A hadvezér megtért, s ma nem haditechnikára tanítja honfitársait, hanem a Bibliára.

Az afrikai és ázsiai keresztyének éneklésükkel igen feladták a leckét Európának, amennyi életet és vidámságot tudtak beleadni. A mosolygó arcok és könnyes szemek, mindent elmondtak arról, ami a szívükben volt. Egy alkalommal Togo állam dicsőítő csoportja magával „rántotta” a tömeget, a 150 nemzetet. Oda léptem az egyik utitársamhoz, aki szintén lelkipásztor volt, s mondom neki: „Ami itt folyik, ebből háború soha nem lesz”.

A kongresszus folyamatát két nagy nemzeti ünnep állította meg: a Jom-Kipur és a sátoros ünnepek. A két ünnep között, a spirál szeges drótok árnyékában, elmentünk Bételbe, arra a helyre, amelyet maga Jákób nevezett el Bételnek, amikor ő rádöbbsent, hogy „Bizonnyára az Úr van ezen a helyen” (1Móz 28,16). Moshe Katsav, az izraeli Parlament elnöke tisztelt meg jelenlétével és a következőket mondta: „A mi országunkat és a mi népünket Isten választotta szabad akarata szerint. A világ nem tiszteli Isten eme választását. Csonka az országunk és népünket is csonkították történelmünk folyamán. Világosan megmondta pedig Iehowa: „Nagy néppé teszlek, és megáldalak...”

(Folytatás a záróoldalon)

Dávid tornya

A 7/7/7 szerencsés nap volt a házasságkötésre?

avagy HÉT TANÁCS A JÓ HÁZASSÁGHOZ

Vajon szerencsét hoz 2007. hetedik hó hetedike, vagyis a 7/7/7?

Sok fiatal pár számára, akik azon a szombati napon mondták ki a boldogító igent, a dátum csupán annyit jelent, hogy könnyebben emlékeznek majd a házassági évfordulójuk dátumára.

Sokan viszont a hármastól remélték a jó szerencsét, és igyekeztek pont erre a napra időzíteni az „esküvőt”.

Természetesen a szilárd frigykötéshez sokkal több szükséges, mint pusztán szerencse. A „szerencsés három hetes” kapcsán figyeljünk meg hét tanácsot, amely segít, hogy a menyasszonyok és vőlegények tovább lássanak.

1. A házasság nem olyan lesz, mint amilyennek azt előtte elgondoltuk.

Mind a két leendő házastárnak vannak elképzelései a közös jövővel kapcsolatban. Ezek az elvárások a legtöbbször túlzóak. A házasság előtti tanácsadás – amit sok lelkipásztor gyakorol – jó eszköz arra, hogy segítse a leendő házasságokat feldolgozni a házassággal kapcsolatos véleményeket, még mielőtt fogadalmat tesznek. De a kapcsolataikat mindvégig a következetes, őszinte kommunikáció kell jellemezze – éppen így a kölcsönös szeretet és tisztelet.

2. Közös nevezőre jutni az anyagiak terén

A pénz gyakran az első számú vitaok a házasságban. Még mielőtt házasságra lépnek – vagy közvetlenül azután – a párok üljenek le és dolgozzák ki azt a költségvetést, amely mindkettőjük számára megfelelő. Ez segíteni fog a pénz helyes beosztásában, legyen mit félretenni váratlan kiadásokra, jótékonyosságra, és maradjon valamennyi a kikapcsolódásra is.

3. Nemi kapcsolat és intimitás

A nemi kapcsolat fontos része minden házasságnak, de legtöbbször félünk nyíltan beszélni róla. A szexuális igények mindenkinél különböznek, és ezért nem kell magunkat más házaspárokhoz hasonlítani, vagy ahhoz, amit a televízió vagy filmek normálisként mutatnak be. Minden házaspárnak megvan a saját „komfortzó-

Illusztráció. Fotó: Sz. L.

nája”. A rosszul működő nemi kapcsolatnak gyakorta köze van a házassági viszony egészéhez. Bár nehéz beismerni, hogy házasságunkban a nemi élet kialudt, mégis jele lehet egy mélyebb problémának, amit nem kellene figyelmen kívül hagyni.

4. Dolgozzunk ki tervet a konfliktusok megoldásához

Minden házasságban vannak konfliktusok, nézeteltérések: ez önmagában elkerülhetetlen. De a szóbeli vagy testi bántalmazás semmiképpen sem megengedhető. A férj, vagy a feleség sohasem szabad olyat mondjon a társának, hogy „gyűlöllek”, vagy „bárcsak sohasem házasodtunk volna össze”. Ehelyett a nézeteltéréseket minél gyorsabban meg kell oldanunk. A problémát támadjuk és ne a személyt, maradjunk az éppen tárgyalt téma mellett, és ne feledjük, hogy megtartani a kapcsolatot sokkal fontosabb, mint megnyerni a csatát. Mindig törekedjünk arra, hogy a nézeteltéréseink ne legyenek nyilvánosak. A nyilvánosság előtti vitatkozás megalázza házastársunkat, aki kénytelen lesz védekezni, és még kevésbé lesz hajlandó kibékülni.

5. Mi történik, amikor elmúlik a szerelem?

Sokak számára a szerelem azonos azzal a tétlen remegtető érzéssel, amit az első találkozás alkalmával tapasztaltak. Ha ezt már régóta nem érzik, azon gondolkodnak, hogy vajon szeretik-e még a házastársukat. A romantikus érzések csupán egy fajtáját képezik a házasságon belüli

szeretethez. Vannak időszakok, amikor a házastársak úgy érzik, hogy már nem szeretik egymást. Azonban a házasságnak mindig a feltétel nélküli szereteten kell alapulnia és nem a mulandó romantikus érzéseken. A sikeres házaspárok azok, akik mély barátságot alakítanak ki egymással: együtt nevetnek, együtt sírnak, együtt tesznek olyan dolgokat, amiket szeretnek. A boldog házasságban élők gyakran úgy tekintenek a társukra, mint a legjobb barátjukra.

6. A házasságnak hármast alapja van

Sok házaspár számára az istenhit a közös kötelék. A valódi hit képes erőt nyújtani a házasság megsemmisítő viharaihoz szemben. A gyülekezet pedig segítő közösséget jelenthet a fiatal pároknak (különösen ha a családtól távol élnek). Fontos a szellemi dolgokra figyelni, még a házasságkötés előtt, hogy teljes mértékben Isten irányíthassa a megalakult családot.

7. A gyermek vállalása áldozatot igényel

Az álmatlan éjszakák, vég nélküli pelenkacserék, és állandó etetés mellett a házaspárok hamar rádöbbennek, hogy az újszülött érkezése komolyan próbára teszi a családot. A növekedő gyermek később már végigalussza az éjszakát, de újabb kihívások elé állítja a szülőket. A gyermeket váró szülőknél készen kell lenniük az áldozatvállalásra. A gyermekek születése egyszer s mindenkorra megváltoztatja a szülők életét, és a szeretetteljes, biztonságos légkör fontosabbá válik mint valaha.

Lehetséges olyan házasságban élni, amely valóban egészen addig tart ameddig „a halál el nem választ bennünket”. De ez sokkal többtől függ, mint a szerencsétől. Szükséges a kitartás, a kemény munka, az állandó, leegyszerűsített kommunikáció.

Írta: Mitch Temple

Fordította: Havas Péter

*A szerző a „Fókuszban a család” (alapító: James Dobson) szervezet házasságmissziós tanácsadója.

A sors választottja

Temesváron született, itt nőtt fel, és – ahogy állítja – most is őrzi lábnyomait a Józsefváros macskaköves útjai, meg a járdák. Leül velem szemben az asztalhoz. Remegő kézzel teszi le a kávéscsészét, kevergeti benne a cukrot, közben halkán dohog, mint általában az öregek. Aztán rám emeli tekintetét, hosszan nézzük egymást szótlanul. Egy kis idő elteltével könnybe lábadnak szemei, és megszólal: „Eltemettem az öcsémet is!” Nem szólok hozzá, tulajdonképpen mit is mondhatnék? Borzasztóan kínos helyzetben érzem magam. Itt ül velem szemben ez a jó öreg, és én nem vagyok képes néhány vigasztaló szót kinyögni. „Én vagyok a sors választottja – folytatja gondolatát, mintha csak úgy magának beszélne. Eltemettem szüleimet, a nővéremet és a fiát, a lányomat, és most itt van: az öcsém is elment, csak úgy elment, összeesett az utcán, és vége volt, vége! Maradtam én, a semmi, a torzszülött.” Utolsó szavai sírásba fültek. Reszkető kezével szájához emeli a csészét, beleszűröcsöl az édes-kesernyés, habos, illatos kávéba, aztán újból összenézünk. „Mondd, Öcsi, miért?” Éreztem, hogy most kéne, most igazán kéne mondani valamit. De sehogy sem tudtam összehozni valami okosat.

„A sors választottja!” – a fogalom visszhangként kering bennem felkeresve minden üres, sötét kis zeg-zugot. „Miért mondja így, Feri bátyám?” – kérdeztem, hogy már végre mondjak valamit én is. Az öreg rám néz, és mintha valami ostobaságot mondtam volna kitör: „Hát, hogy mér mondtam így... hát csak úgy... mert hát mi vóna más, ha csak én maradtam meg?!” „De Feri bátyám, ez még nem az!” A csodálkozástól tágra nyílt szemekkel néz rám az öreg, majd menetet váltva odatoldja: „Hja, el is felejtettem, hogy te hívó vagy, hát igen,

persze, te nem fogadod el az én felfogásomat.” „Nem így gondoltam, Feri bácsi” – próbálkozom, hátha helyrehozom a helyzetet. De Feri bácsi határozottan leint: „Hagyjad, örülök, hogy valakinek elmondhattam!” Újból csend. Kint szépen havazott. Ültünk szótlanul a kávéscsészék előtt, az öreg és én. Kint a járdán egy édesanya vonszolta magát a csomagok és két gyerek között. „Vettél már fát, öcsi?” „Nem!” Úgy hatott, hogy megrekedt a beszélgetés. Asztalunkhoz jött kinyújtott kézzel egy utcagyerek, senki gyermeke, adtunk neki egy kis aprót mindketten. Feri bácsi megtoldotta két szelet tésztával. A gyerek kanállal, kézzel tömte befelé a süteményt. „Mióta nem ettél?” – kérdi románul az öreg. A gyerek csak nézett, de nem felelt. „Majd meglátod mekkora pocsoltyák lesznek megint, itt Temesváron sohse tart a hó” – mondta az öreg és elégedetlenül csóválta a fejét.

Gondolataimat elárasztották az emlékek: tél, karácsony ott falun, ahol nem gázolt még bele az ősi szokásokba a modernizáció. Egy megszeppent srác apja nadrágszárát fogja szorosan, miközben a betlehemeseket fogadja a család. Ott volt a vén juhász, a bojtár, a katona fényes karddal, az angyal és a kis betlehem. A kis betlehem volt a legcsodálatosabb. Még cseng ma is fülemben a kis bojtár ijedt hangja, mikor az angyal megjelent az örömhírral: „Ébredj, apó, ébredj, kísértetet látok!”; majd az angyal válasza: „Ne féljete, nagy örömet hirdetek, amely az egész világ öröme léssen!” Az előadás végén szabad volt betekinteni a kis betlehembe, bent volt a jászol, a szamár, a tehén, a szent család. Zengett az ének: „Mennyből az angyal lejött hozzátok!”, közben nagyanyó terített, volt minden: kalács, pergelt dió, kolbász, hurka, finom, lágy, hófehér kenyér és a nagy fazék töltött káposzta. Nagymama már kora délután a dunna alatt tette, hogy kidunsztolódjon. Mikor körülötte lábatlankodtam kíváncsis-

kodva, megsimogatta buksimat, aztán felvilágosított: „Azért tettem oda, mert pihennie kell, hisz sokat beszélgetett kint a konyhában a sparheton a tűzzel, és ha megpihen, nagyon finom lesz.” Hogy mennyire igaza volt, sokkal később értettem meg.

„Mennyből az angyal lejött hozzátok!” És ha lejön ma, vajon mit lát? Nyomorban élő vagy haló afrikai éhezőket? Szerbiai menekülő vándor karavánt? Tűzben égő nyugtalan, feldúlt képű Európát? Embereket, akik odahagyva az otthon, a semerre vezető útra lépnek? Üszkös romokban fekvő falvakat, városokat, parlagon hagyott termőföldeket? Egy gyermek áll az út menti kereszt előtt, a játékbabáját hóna alá teszi, majd összekulcsolva kezét, tőle telhető gyermeki hittel, szemeit a kereszten lógó bádogkrisztusra függeszti, és mond valamit, talán imádkozik, vagy talán átkoz. Ő nem, nem, ő túl tiszta, ártatlan ahhoz, hogy átkozni tudjon. Ő csak kérni és szeretni tud.

„Idd már meg a kávédat, és menjünk!” Magamhoz térek, kicsit fáj az „ébresztés”. „Még a piacra is el kell jutnom!” – válaszoltam, miközben engedelmesen ittam a kihűlt kávé. Kiléptünk az utcára. A havazás elállt, és egy gyenge, sápadt napsugár próbálkozott a szürke felhőrezen át eljutni hozzánk. Kezet szorítottunk egymásnak sok jókívánsággal együtt az ünnepek alkalmával, és mentünk, ki-ki a maga útján tovább. Ahogy elhaladtam az üzletek mellett, kellemes karácsonyi ének hangja ütötte meg a fületem. Lám, lám, mégis csak van változás: „Ember higgy, és bízva bízzál!” – az égre emeltem szemeimet, elmosolyodtam, és vártam az angyalkaraván megjelenését, hogy hirdessen békét, jóakaratot minden embernek. Igen, békességet és jóakaratot, mert mégiscsak karácsony van.

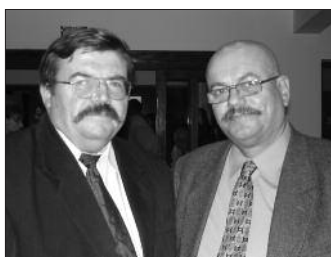
(Megjelent a **Hulló csillagok** c. kötetben)

Bemutakozások

Mucsi B. János *Hulló csillagok* című első könyvével, valamint Szűcs Tibor az általa alapított könyvkiadóval mutatkozott be november 11-én az Arad-belvárosi gyülekezet vasárnap délutáni összejövetelén. „Szeretném, hogy családias beszélgetés legyen ez az alkalom” – mondotta a szerző, és röviden szólt arról a belső készletéről, amelylyel verseit és prózai írásait létrehozta. A *Szűcs Family Kiadó* igazgatója a

keresztyén művészet támogatásának fontosságáról beszélt, felemlítve a néhai Kiss László történész-lelképásztor bátorítását baptista értékeink megőrzésére. Ezt követően Bálint Noémi irodalomtanár elemezte a megjelent kötetet, rámutatva a kicsi részletekben megbúvó nyelvi szépségekre. Dr. Vass Gergely lelképásztor felelevenítette a Mucsi testvérrel való együttműködésüket az Üdvözet c. lapnál; „olvasgatva könyvét meglepett költői érzékenysége,

írói megfigyelőképessége, őszinte vívódása, és megnyugtató, amint választ keresett Istennél”. Ezt követően néhány fiatalabb és idősebb versmondó szólaltatta meg a *Hulló csillagokat*, végül pedig a szerző dedikálta a könyvét. Gertyenesen és Temesváron nemrég már volt könyvbe-mutató, december 1-én Nagyváradon is hasonló tartanak, úgyhogy mindez váratlan és reményeinken felüli ajándék a szerzőnek, aki 1951. szentestéjén született. **Sz. L.**

Szűcs Tibor (balról) és Mucsi B. János

ÚTI ÉLMÉNY: Jeruzsálem...

(folytatás a 13. oldalról)

Megáldom a téged áldókat, s megát-
kozom a téged gyalázókat. Általad
nyer áldást a föld minden nemzetsége”
(1Móz 12,2-3). A Fehér Ház szinte
naponta telefonál, hogy a békeség
miatt adjunk területet a filiszteusok-
nak. Ezt tette Ariel Sharon miniszter-
elnök két évvel ezelőtt, és másnap
kómába esett, azóta is „gép alatt” van.
Ő a Fehér Háznak engedelmeskedett, s
nem Isten ígéretének, amit Ábrahám-
hoz intézett...” S akkor megkérdeztem:
„Elnök úr, mit szólnak ehhez az Egye-
sült Államokban élő zsidók és az
Amerikai Parlamentben lévő zsidók?
Erre a kérdésre nem válaszolt, de amit
még elmondott az az volt, hogy „A mi
mai álláspontunk az, hogy nem terület-
ért vesszük meg a békét, hanem békét
adunk békéért”.

Kapernaum, a zsinagóga maradványai

A Kármel-hegy

Utazásom során azt az észrevételt jegyeztem meg,
hogy Izraelben a kicsitől nagyig mindenki tudja, hogy
mit ígért az Úr Izraelnek, de senki nem tudja, hogy
mit kell tennie Izraelnek az Úr dicsőségére.

Galilea gyönyörű. A tenger még a Bibliát nem
ismerőket is elvarázsolja. A partra érkező hullámok
csobbanása is üzeneteket ad át.

A Tábor hegy változatlanul a helyén van, ahol
Pétert bámulata sátor építésre készítetett. Arról a
helyről megható panorama látszik. Nain, Názáret és
Kána, tekintélyes városokká fejlődtek. Az Úr Jézus
Krisztus felejthetetlen nyomokat hagyott maga után
ezeken a helyeken. Názáret polgármestere azt
mondta: Galilea, Izrael feje, szíve és köldöke. Izrael, a
világ feje, szíve és köldöke”. Gondolom, azért mondta
ezeket, mert lelkiismeretében megszólalt a messiási
érzelem.

Néha kaszárnyai hangulat vett körül. Hadikocsik
cirkáltak, vagy osztagok jöttek-mentek, csőre töltött
puskával, de nem zavart. Három nagy ellensége van
ma Izraelnek: a palesztinok, az arabok és Isten Fia
iránti hitetlenségük. Ez az utóbbi sajnálatos. De ilyen-
kor mindig felidéződik bennem egy zakariási igever:
„Azokban a napokban tízen is megragadnak a minden-
féle nyelvű népek közül egy júdait ruhája szegélyénél
fogva, és ezt mondják: Hadd tartsunk veletek, mert
hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (8,23).

Volt valamikor egy olyan mondás, hogy „Rómát
megláttni és meghalni”. Meglehet, hogy ez a mondás
manapság Jeruzsálemre érvényes. Ellenben a
mennyei Jeruzsálem örök életre hív.

DÁNIEL ZALÁN lp., Élesd

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605